

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

végzés

Az ügy száma: Pfv.VI.20.675/2024/2.

A tanács tagjai: Dr. Simonné dr. Gombos Katalin a tanács elnöke

Dr. Tibold Ágnes előadó bíró

Dr. Döme Attila bíró

Dr. Farkas Antónia bíró

Dr. Madarász Anna bíró

A felperes: ...

A felperes képviselője: Lutter Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Lutter Zsolt ügyvéd)

Az alperes: ...

Az alperes képviselője: Krizsa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Krizsa Lajos ügyvéd)

A per tárgya: szerződésből eredő követelés érvényesítése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: Székesfehérvári Törvényszék, 1.Pf.10/2024/4. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Székesfehérvári Járásbíróság, 14.P. 21.313/2023/7. számú ítélet

Re Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[1] A felperes a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban az árfolyamkockázati tájékoztatás tisztességtelensége miatt érvénytelen kölcsönszerződés érvényessé nyilvánítása jogcímen 4.188 CHF megfizetése iránt terjesztett elő keresetet az alperessel szemben. Érvelése szerint az érvényessé nyilvánítás során az árfolyamkockázati tájékoztatás hiányossága úgy küszöbölhető ki, ha az elszámolás kizárólag CHF alapon történik, és az egyes alperesi befizetések a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 296. § és 231.§ (2) bekezdése alapján a befizetéskori MNB árfolyamon kerülnek beszámításra, a fennmaradó elmaradás pedig CHF-ben kerül meghatározásra. Ezzel álláspontja szerint megszűnik az árfolyamkockázat.

[2] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az első- és a másodfokú határozat

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Indokolása szerint az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-705/21. számon közzétett ítéletében részletesen kifejtette, hogy a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13 EKG irányelvben (a továbbiakban: irányelv) megfogalmazott kötelező jogi normák kizárják azt a bírói beavatkozást, amellyel a felek által megkötött szerződésben utólag különböző szempontok alapján átalakítja a megállapodás feltételeit. Egyedüli megoldásként így az eredeti állapot helyreállítása marad akkor is, ha az ellentétes a nemzeti szabályozással. Ez alapján rámutatott, hogy az alperes 4.618.000 forint

visszafizetésére lett volna köteles, ehhez képest 6.152.263 forintot teljesített, ezért további fizetési kötelezettség nem terheli.

[4] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – eltérő indokolással – helybenhagyta. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróságnak a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH2 tv.) 37. § (1) bekezdésében meghatározott egyértelmű, világos, értelmezésre nem szoruló szabállyal szemben az irányelv tartalmára való hivatkozása a nemzeti jog contra legem értelmezése, amelyre maga az irányelv sem ad lehetőséget, így a kógens szabályozással szemben hozott döntés anyagi jogszabálysértő. A felperes ugyanakkor az árfolyamkockázat fogalmát tévesen értelmezte és alkalmazta, ezért az érvénytelen szerződés jogkövetkezményeként általa alkalmazott elszámolási mód helytelen.

[5] A törvényszék a másodfokú eljárásban a felperes tudomására hozta az álláspontja szerint helyes jogértelmezést, ennek ellenére a felperes továbbra is fenntartotta álláspontját, CHF-ben látta szükségesnek az érvényessé nyilvánítás során az elszámolást. A jogerős ítélet szerint ezért a keresete a C-705/21. számú EUB döntésben írt és a BH2023. 220. számon közzétett határozat szerinti elszámolási móddal ellentétes, hiszen azok szerint a folyósításkori forintérték mellett kell elszámolni a felek között, amelynek során a szerződés kamatkikötésén nem lehet változtatni. A másodfokú bíróság kiemelte, hogy a felperes fenntartott keresete teljes bizonyossággal alaptalan, mert az nem feleltethető meg a forint alapú elszámolásnak. Erre figyelemmel nem tartotta indokoltnak az eljárás felfüggesztését a jogkövetkezmények tekintetében folyamatban lévő előzetes döntéshozatali eljárás befejezéséig.

[6] A másodfokú bíróság – a fellebbezésben írtakra figyelemmel – ítéletében kitért arra is, hogy az alperes ellenkérelme alapján a felperes előtt mind a jogszabályi rendelkezésekben és a Kúria precedensképes ítéletében, mind pedig az EUB döntésekben megjelenő elszámolási mód egyaránt ismert volt, amelyből az következik, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX törvény (a továbbiakban: Pp.) 237. § (3) bekezdés c) pontján alapuló anyagi pervezetési kötelezettség az elsőfokú bíróság részéről nem állt fenn, mert az a bíróságot csak akkor terheli, amennyiben a jogállás helytelensége a felek részére együttesen nem nyilvánvaló.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[7] A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet és felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet terjesztett elő. Ez utóbbit a Pp. 409. § (2) bekezdés a) és b) pontjára, valamint a (3) bekezdésére alapította. Az ügy érdemére kiható jogszabálysértésként megjelölte a régi Ptk. 231. § (2) bekezdését, a DH2 tv. 37.§ (1) bekezdését, a Pp. 126. § (2) bekezdését, 237. § (1) bekezdését, 279. § (1) bekezdését, 346. § (5) bekezdését, valamint állította, hogy a jogerős ítélet ellentétes a Kúria 6/2013. Polgári jogegységi határozatának 4. pontjával, az EUB C-705/21. számú határozatának 41. pontjával és a Kúria Gfv.III.30.438/2022/9. számú (BH2023.

218.) határozatával. Előadta továbbá, hogy az eljárás felfüggesztése indokolt lett volna az EUB előtt C-630/23. számon folyamatban lévő előzetes döntéshozatali eljárás befejezéséig, és indítványozta a felülvizsgálati eljárás felfüggesztését ezen okból.

[8] A felperes álláspontja szerint az engedélyezésre okot adó társadalmi jelentőséget az alapozza meg, egyben a joggyakorlat egységességének biztosítása érdekében az engedélyezés azért indokolt, mert köztudottan nagyszámú ügyfél kötött 2005-2010. között devizaalapú kölcsön- és lízingszerződést, és az érvényessé nyilvánítás, annak gyakorlati megvalósítása az e körben folyamatban lévő valamennyi olyan pert érintheti, amelynek tárgya az érvénytelen szerződés érvényessé nyilvánítása, valamint az érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonása. Az „új típusú” feltétel abban nyilvánul meg, hogy a Kúria még nem nyilvánult meg abban a kérdésben, hogy az EUB C-520/21. számú ítélete mennyiben változtatja meg (egyáltalán megváltoztatja-e) a Kúria Gfv.VI.30.206/2023/2. számú végzésében lefektetett álláspontját.

[9] Kiemelte, hogy a felperesnek több hasonló tényállású perében, ahol deviza vagy deviza alapú szerződések esetén az érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonása, annak módja volt a per tárgya, a Kúria engedélyezte a felülvizsgálatot a jogkérdés különleges súlyára, illetve a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása tekintettel (Gfv.III.30.213/2023., Pfv.III.21.037/2023., Gfv.VI.30.176/2023.).

[10] A felperes megítélése szerint az adott esetben a Pp. 409. § (2) bekezdés a) és b) pontja alapjául elvi jelentőségű jogkérdésként merül fel az árfolyamkockázati tájékoztatás hiányosságán alapuló érvénytelenség miatt az érvényessé nyilvánítás során alkalmazott elszámolás. Kifejtette, a másodfokú bíróság által elvárt számítás az EUB C-705/21. számú határozatával „szembe megy”, e körben idézte a EUB ítéletének 41. pontját. A felperes a perben kifejtett jogi álláspontját fenntartva megismételte, az érvényessé nyilvánítás során az árfolyamkockázati tájékoztatás hiányossága úgy küszöbölhető ki, ha az adós részéről nyújtott teljesítések a befizetéskori MNB árfolyamon kerülnek beszámításra, a fennmaradó elmaradás pedig CHF-ben kerül meghatározásra, megszüntetve ezzel az árfolyamkockázatot. Úgy ítélte ezért, hogy a másodfokú bíróság jogkérdésben eltért „az idézett kúrai határozatoktól” akkor, amikor nem az érvényessé nyilvánítást választotta mint az érvénytelenség jogkövetkezményének levonásaként a Kúria hivatkozott végzésében meghatározott eszközt.

[11] A felperes a BH2023. 248. számon közzétett határozatra utalással hivatkozott arra is, hogy a bíróság megsértette a Pp. 237. § (1) bekezdését akkor, amikor elmulasztotta az anyagi pervezetés biztosítását arra hivatkozással, hogy az alperes vitató nyilatkozatot tett a keresetre, és konkrétan előadta álláspontját. A felperes ugyanakkor ezt csak az alperes perbeli nyilatkozataként, és nem a bíróság álláspontjaként értékelte. Hangsúlyozta, abból, hogy az alperes jogi álláspontja eltér a felperesétől, még nem következik az, hogy az alperesi álláspont megegyezik a bíróság jogi álláspontjával. A másodfokú bíróság a Pp. 237. § (3) bekezdésére volt figyelemmel, ugyanakkor a jogerős ítélet e körben az anyagi pervezetésre vonatkozó kötelezettség (1) bekezdésében szabályozott esetkörét sérti.

A Kúria döntése és jogi indokai

[12] A Pp. 408. § (1) bekezdése értelmében – az e rendelkezésben meghatározott kivételektől eltekintve – nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni perben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték, illetve annak a 21. § (1)-(4) bekezdése alapján, továbbá a 21. § (5) bekezdésének az egyesített perekre történő megfelelő alkalmazásával megállapított értéke az ötmillió forintot nem haladja meg. Jelen per nem tartozik az értékhatártól függő kizárás alól kivont, a jogszabályban nevesített pertípusok közé, és mivel a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték az ötmillió forintot nem haladja meg, ezért – az engedélyezés iránti kérelemben is előadottaknak megfelelően – a felperesnek felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kellett előterjesztenie [Pp. 409. § (1) bekezdés és 410. § (1) bekezdés].

[13] A Kúria az alperes engedélyezés iránti kérelmét a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján vizsgálta.

[14] A kérelemhez kötöttség perjogi szabályából következően [Pp. 2. § (2) bekezdés] a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti. A felperes – az engedélyezés iránti kérelme tartalma szerint – anyagi és eljárási jogszabálysértés megjelölése mellett kérte a felülvizsgálat engedélyezését, egyrészt a régi Ptk. 231. § (2) bekezdését és a DH2 tv. 37. § (1) bekezdését érintően a Pp. 409. § (2) bekezdés a) és b) pontja alapján, másrészt a Pp. 237. § (1) bekezdését érintően a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján.

[15] A Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben előadottak alapján – az alábbiak szerint – a Pp. 409. § (2) bekezdés a), illetve b) pontjában, továbbá a (3) bekezdésében foglalt követelmények nem teljesültek.

[16] A Kúria elsőként a Pp. 409. § (3) bekezdésére alapított kérelmet vizsgálta, tekintettel arra, hogy amennyiben annak törvényi feltételei fennállnak, azaz a jogerős ítélet a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltér, a Kúria – mérlegelési jog nélkül – engedélyezi a felülvizsgálatot.

[17] A Pp. 410. § (2) bekezdés c) pont cd) alpontja szerint a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben meg kell jelölni – a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozás esetén – a Kúria közzétett határozatát és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálattal támadott ítéleti rendelkezés jogkérdésben eltér. Ehhez kapcsolódóan, a Kúria joggyakorlata szerint (például: Kúria Gfv.III.30.443/2023/3.), ki kell fejteni, hogy a kérelmező miben látja a két határozat eltérését. Az eltérés megjelölésének konkrétan kell lennie, pontos jogértelmezésre vonatkozó álláspontnak kell ütköznie pontos jogértelmezésre vonatkozó állásponttal. Be kell mutatni azt a lényegi háttértényállást, azaz a szükséges ügyszakosságot, amely az összehasonlítás alapfeltétele. Ki kell munkálni, hogy a támadott határozat konkrétan melyik jogszabályi rendelkezésre vonatkozó mely jogértelmezést hol nem tartotta be, hol tért el a támadott határozat jogkérdésben a Kúria közzétett jogértelmezésétől. Fel kell tárnunk tehát az ügyek összehasonlítható tényállását, az ügyben felmerült jogkérdést, az alkalmazandó jogot; egy konkrét jogszabály konkrét határozatban való értelmezését kell összevetni egy hasonló helyzetben történt más értelmezéssel. A Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre alapított engedélyezés iránti kérelemben eredménnyel csak olyan precedens határozat hivatkozható, amelynek a jogerős ítélettel való ügyszakossága a ténybeli alap és az elbírált jog tekintetében megállapítható (Kúria

Pfv.V.21.080/2024/3., Gfv.VI.30.154/2024/2.).

[18] Ezek a feltételek az adott esetben nem teljesültek. A felperes engedélyezés iránti kérelme szerint a Kúria Gfv.30.438/2022/9. számú, BH-ban is közzétett határozata alapjául szolgáló ügyben ugyanúgy, mint jelen perben, egy számszaki levezetés, illetve annak módszertana, pénzneme kapcsán maradt el a bíróság közrehatási tevékenysége. Ezzel szemben megállapítható, hogy abban a perben hozott határozatában a Kúria azt állapította meg, hogy a másodfokú bíróság tévesen értelmezte az alperes perbeli nyilatkozatát, emiatt az anyagi pervezetést tévesen tekintette szükségtelennek az alperes hibás teljesítésre alapított, nem kellően világos, ellentmondásos érdemi védekezése körében. A két ügy tényállása, az eldöntendő jogkérdés olyan mértékben különbözik, amelynek következtében a két határozat tehát nem összevethető.

[19] A Kúria – tartalma szerint – úgy értékelte a felperes arra vonatkozó hivatkozását, hogy a „perbelivel egyező jogkérdésben” a Kúria már több esetben (Gfv.III.30.213/2023., Pfv.III.21.037/2023., Gfv.VI.30.176/2023.) engedélyezte a felülvizsgálatot, hogy tekintetben is a Pp. 409. § (3) bekezdésére kívánta alapítani a kérelmét. A Kúria ezekkel a határozatokkal összefüggésben egyrészt rögzíti, a felülvizsgálatot engedélyező határozata nem minősül a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 41/B. § (1) bekezdésében meghatározott közzétett határozatnak, a két utóbbi ügyben az ügy érdemében nem született még olyan közzétett határozat, amelyből az engedélyezés indokai megállapíthatók lennének, másrészt tévesen és iratellenesen hivatkozott a felperes az engedélyezés iránti kérelmében arra, hogy az engedélyezés a hivatkozott ügyekben a „perbelivel egyező jogkérdésben” történt volna.

[20] A Gfv.III.30.213/2023. számú felülvizsgálati eljárásban a Kúria eltérő okból, a szerződés értelmezése, jogátruházás, szerződésátruházás, és ezzel kapcsolatban megsértett jogszabályhelyként megjelölt jogszabályi rendelkezések [a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:86. § (1) bekezdés, 6:202. § és 6:208. §] körében engedélyezte a jogerős ítélet felülvizsgálatát a Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontja alapján. A Gfv.VI.30.176/2023. számú eljárásban a felperes felülvizsgálati kérelme alapján a Kúria az engedményest megillető jogok terjedelme tárgyában való állásfoglalás érdekében engedélyezte a felülvizsgálatot a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja alapján. A Kúria előtt Pfv.III.21.037/2023. szám alatt folyamatban lévő felülvizsgálati eljárás alapját pedig egy olyan jogerős ítélet képezi, amelyben a bíróság – szemben a perbeli esettől – az elsőfokú eljárásban beszerezett szakvélemény alapján érdemben számolt el a felek között, az elsőfokú bíróság az érvénytelen szerződést érvényessé nyilvánította és a keresetnek részben helyt adva marasztalta az alpereseket, míg a másodfokú bíróság az érvénytelenség jogkövetkezményeként a hatályossá nyilvánítást tekintette az uniós joggal összeegyeztethetőnek, és az elszámolás eredményeként a felperes keresetét elutasította. Határozata indokolásában kifejezetten kitért arra, hogy eltért a Kúria közzétett határozatától. A Kúria a felülvizsgálatot a Pp. 409. § (3) bekezdése és a (2) bekezdés b) pontja alapján engedélyezte.

[21] A fentekből következik, hogy a hivatkozott eljárásokban eltérő tartalmú jogerős ítéletek kapcsán, eltérő tartalommal és más jogkérdések tekintetében előterjesztett engedélyezés iránti kérelmek alapján hozott engedélyező határozatok nem alapozzák meg jelen ügyben a felülvizsgálat engedélyezését.

[22] A felperes – bár a Pp. 409. § (3) bekezdésének megjelölése nélkül – az anyagi jogszabálysértés: az érvénytelenség jogkövetkezményének levonása körében szintén állította a Kúria közzétett határozatától történő eltérést, anélkül azonban, hogy e körben a Pp. 410. § (2) bekezdés c) pont cd) alpontjának megfelelően megjelölte volna a Kúria – hivatkozásának alapjául szolgáló – közzétett határozatát. A felperes a Kúria Gfv.VI.30.206/2023/2. számú határozatára csak számában utalt, a Kúria Gfv.VI.30.204/2023/2. számú, az engedélyezés iránti kérelemben ügyszám szerint nem, de szövegszerűen idézett ügyben pedig a Kúria előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezett az EUB előtt, az ügyet érdemben lezáró határozata még nem született, az előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményező végzése pedig nem minősül precedens értékűnek a Bszi. 41/B. § (1) bekezdése értelmében. Mindemellett hangsúlyozza a Kúria azt is, hogy szemben az engedélyezés iránti kérelemben írtakkal, miszerint „a másodfokú bíróság jogkérdésben eltért az idézett kúrai határozatoktól akkor, amikor nem az érvényessé nyilvánítást választotta mint az érvénytelenség jogkövetkezményének levonásaként a Kúria hivatkozott végzésében meghatározott eszközt”, a jelen ügyben hozott jogerős ítélet nem tartalmaz olyan megállapítást, hogy nem az érvényessé nyilvánítás lenne az alkalmazandó jogkövetkezmény. Éppen ellenkezőleg – a 6/2013. Polgári jogegységi határozat 4. pontjával is összhangban –, a másodfokú bíróság a határozta [29] pontjában az érvényessé nyilvánítás lehetőségét vizsgálta, azonban a felperes keresetét érdemben nem tekintette megalapozottnak az elszámolás módszertana miatt.

[23] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja szerint a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása miatt indokolt. E rendelkezés tehát két esetben teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését: a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében akkor, ha a Kúria iránymutatása azért szükséges, mert egymással ellentétes, szétartó döntések születtek azonos jogkérdésben (Kúria Pfv.VI.20.888/2020/2); a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében akkor, ha a joggyakorlat egységes ugyan, de az így kialakult joggyakorlat már nem tartható fenn, és emiatt szükséges a Kúria állásfoglalása (Kúria Pfv.I.20.328/2020/3., Gfv.VI.30.215/2023/3.). A felperes az engedélyezés iránti kérelmében nem igazolt sem szétartó, sem már kialakult, azonban már nem követhető joggyakorlatot, így kérelme e tekintetben is hiányosnak, megalapozatlannak minősül.

[24] A Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontja alapján a felülvizsgálat akkor engedélyezhető, ha azt a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége indokolja. Az e pontra alapított kérelemmel kapcsolatban a Kúria arra mutat rá, hogy a joggyakorlata szerint az egyébként nagy társadalmi hatású devizahiteles ügyekben nincs szükség a felülvizsgálat engedélyezésére, ha az adott jogkérdésben a Kúria már állást foglalt és a jogerős ítélet a Kúria gyakorlatától nem tér el (Kúria Pfv.II.20.855/2022/2.). A felperes az engedélyezés iránti kérelmében a jelen határozat [22] pontjában megfogalmazott körben tévesen hivatkozott arra, hogy a másodfokú bíróság eltért a Kúria gyakorlatától. Az „érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonása, az érvényessé nyilvánítás során alkalmazott elszámolás” kérdésére pedig csak általánosságban, nem a konkrét határozatra vonatkoztatva hivatkozott, a másodfokú bíróság által elutasított felperesi elszámolási metodológia helyességét alátámasztó joggyakorlatot nem mutatta be és nem indokolta, csupán idézte a kérelmében a jogerős ítélet általa kifogásolt azon részét, amely állítása szerint „szembe megy” az általa idézett, az EUB C-705/21. számú ítéletének 41. pontjával.

[25] Az engedélyezés iránti kérelem hivatkozásával szemben olyan „új típusú ügynek” sem minősíthető a perbeli ügy, amely a felvetett jogkérdés különleges súlya miatt indokolná a

felülvizsgálat engedélyezését, mert a felperes egyetlen, de téves hivatkozásával szemben a jogerős ítélet helyesen mutatott rá arra, hogy a Kúria az EUB C-520/21. számú határozatát már értelmezte a BHGY-ben közzétett Gfv.VI.30.205/2023/2. számú határozatában.

[26] A Kúria ezért a jogerős ítélet felülvizsgálatát a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta, amelyre figyelemmel mellőzte a felülvizsgálati eljárás felfüggesztése iránti kérelemben a határozathozatalt.

[27] A végzés ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

A határozat elvi tartalma

[28] A Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre alapított engedélyezés iránti kérelemben eredménnyel csak olyan precedens határozat hivatkozható, amelynek a jogerős ítélettel való ügyszabánossága a ténybeli alap és az elbírált jog tekintetében megállapítható.

[29] A Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontjára alapított kérelem esetén az egyébként nagy társadalmi hatású ügyekben nincs szükség a felülvizsgálat engedélyezésére, ha az adott jogkérdésben a Kúria már állást foglalt.

Az alkalmazott jogszabályok és joggyakorlat

[30] 2016. évi CXXX. tv. 409. § (2) bekezdés a)-b) pont, (3) bekezdés;

[31] Pfv.V.21.080/2024/3., Gfv.VI.30.154/2024/2.

Budapest, 2025. január 8.

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Tibold Ágnes s.k. előadó bírő, Dr. Dőme Attila s.k. bírő, Dr. Farkas Antónia s.k. bírő, Dr. Madarász Anna s.k. bírő

A kiadmány hitelül:

S.K.

bíróági ügyintéző